

Som ett maraton i 1600-talskjol

Att gå den dramatiserade visningen på Varbergs fästning är någon jag gjort sen barnsben. Men denna sommar var jag inte längre en del av publiken, utan en av skådespelarna. I tre hela veckor fick jag springa runt i 1600-talskläder och gråta över min sjuke fästman.

Jag (Rebecka Sjöwall) som Maren mitt uppe i en scen med kocken. Foto: Göran Sjöwall

”VAD SKA JAG GÖRA?! HAN ÄR SJUK!”
Min första replik som kockepigan Maren tjöt jag ut i förtvivlan när jag kastade mig gråtandes ner på marken. Egentligen stod det inte i manus, men redan andra föreställningen tappade jag min kjol och var tvungen att sätta mig ner för att diskret knäppa den. Det blev snabbt en del av mitt agerande.

De tre sista veckorna denna sommar arbetade jag som feriearbetare på Varbergs Fästning. Bara att få arbeta på en fästning var häftigt nog. Att dessutom få underhålla turister i livstykke och hätta ihop med trettio andra unga vuxna var ännu häftigare. I pausen efter varje visning, skrattade vi tillsammans åt saker som gått fel innan vi sprang ut igen för nästa.

Att springa var en stor del av arbetsdagen. Runt hela fästningen sprang jag. Över gräset och in genom valvet, sedan direkt in i Mässen och ut igen. Ner till Kockenborg. Till köket och tillbaka. Ut genom ett fönster. Det var stressigt och jäktigt. Men ett roligare sommarjobb kunde jag inte önska. Jag kände mig som ett barn på en gigantisk lekplats, full med förväntan om vad dagen skulle erbjuda. Skulle jag fastna med mina kjolar i fönstret när jag klättrade ut, eller skulle en papegoja sätta sig på en besökares huvud? Skulle jag inte få igång rökmaskinen, eller skulle hela fästningen drabbas av ett plötsligt strömbrott för att blixten slog ner? Allt var möjligt, och det var det som var så underbart. Vi fick improvisera när saker gick fel. Men vad jag snabbt insåg, var att vad som än hände, såg jag aldrig en sur min. Alla höll modet uppe och var glada, trots att regnet ofta öste ner.

Jag är fantastiskt glad att jag fått möjligheten att arbeta på Varbergs fästning i sommar. Arbetsplatsen, arbetskamraterna, atmosfären. Det är en erfarenhet som jag kommer att bära med mig hela livet.

Rebecka Sjöwall